

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **D.Č.**, proti žalovanému: **ředitel Služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o žalobě proti „rozhodnutí“ ředitele Služby cizinecké policie ze dne 26.2.2010, č.j. CPR -13972-4/ČJ-2009-009CPP,

t a k t o

- I. Žaloba se o d m í á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou Městskému soudu v Praze dne 24.4.2010 se žalobce domáhal přezkoumání „rozhodnutí“ ředitele Služby cizinecké policie blíže označeného v záhlaví tohoto usnesení. Žalobou napadeným rozhodnutím byla zamítnuta žalobcova žádost ze dne 18. 12.2009, v které požadoval vydání rozhodnutí, které by určilo, že žalobcova žádost o uvolnění ze služebního poměru příslušníka Policie ze dne 9.11.2004. byla platný či neplatný právní úkon.

V žalobě popsal žalobce ponejprv genezi jeho případu: Žalobce byl od 1.8.1999 ve služebním poměru příslušníka Policie ČR a dne 9.11.2004 podal dle § 105 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“) žádost o uvolnění ze služebního poměru příslušníka Policie ČR. Tato žádost byla schválena ředitelem Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Brno, který vydal dne 9.11.2004 Oznámení ve věcech služebního poměru č. 2052/2004“, ve kterém oznamuje, že služební poměr žalobce končí dnem 10.11.2004. Oznámení bylo žalobci doručeno dne 9.11.2004. Dopisem ze dne 25.1.2006 a dopisem ze dne 22.2.2006 navrhl žalobce zrušení Oznámení o uvolnění ze služebního poměru, a to z důvodu neplatnosti právního úkonu, neboť žádost učinil v duševní poruše; v dopisech žádal o nové rozhodnutí pro další výkon služby u Policie ČR. Tato podání doplnil žalobce vyjádřením soudního znalce MUDr. M.K. ze dne 24.11.2005 a jeho znaleckým posudkem ze dne 17.5.2005, v němž znalec uvedl, že žalobce trpěl závažnou duševní chorobou zvanou schizoafektivní porucha. Soudní znalec uvedl u Okresního soudu v Uherském Hradišti dne 24.11.2005, že touto duševní chorobou žalobce trpěl již půl roku před vyšetřením. Na tato podání (ze dne 25.1.2006 a ze dne 22.2.2006) reagoval plk. Ing. F.Š., ředitel Oblastního ředitelství SCPP tak, že podání žalobce přezkoumal a dospěl k závěru, že svobodně, vážně, určitě a srozumitelně projevil vůli směřující k ukončení služebního poměru v souladu s § 105 zákona o služebním poměru. Žalobce dopisem ze dne 4.4.2006 a dopisem ze dne 12.7.2006 učinil podání u ministra vnitra Mgr. Františka Bublana, který mu dopisem ze dne 25.7.2006 sdělil, že po posouzení a v souladu s § 145 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru sděluje, že onemocnění žalobce ho nečinilo nezpůsobilým k podání žádosti o uvolnění ze služebního poměru, nebylo totiž zjištěno, že při podání žádosti jednal v takové duševní poruše, která by ho činila nezpůsobilým právě k tomuto konkrétnímu právnímu úkonu. Žalobce zadal vypracování nového znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a soudní znalkyně v posudku ze dne 30.8.2006 mj. uvedla, že jednání žalobce bylo pod vlivem

rozvíjející se duševní choroby, která podstatně snížila schopnost chápat smysl tohoto úkonu a jeho následky (znalecký posudek MUDr. A.P. ze dne 30.8.2006). Dopisem ze dne 14.3.2007 se žalobce obrátil na ředitele Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie plk. JUDr. J.U., který mu dopisem ze dne 23.3.2007 sdělil, že nelze v jeho případě aplikovat § 145 zákona o služebním poměru, neboť ze znaleckého posudku nevyplývá, že by jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti vzhledem k podání žádosti zcela vymizely, popř. zanikly. Z uvedeného důvodu žalobce zadal soudní znalkyni doplnění znaleckého posudku; znalkyně v doplnění znaleckého posudku ze dne 30.8.2006 mj. uvedla, že jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly podstatně sníženy. Žalobce podal u Obvodního soudu pro Prahu 7 žalobu, jíž se domáhal neplatnosti právního úkonu dle § 38 odst. 2 občanského zákoníku s návrhem, že jeho žádost o uvolnění ze služebního poměru ze dne 9.11.2004 je neplatná; Obvodní soud pro Prahu 7 rozhodl usnesením ze dne 11.4.2008 tak, že věc se zastavuje pro nepravomoc k projednání věci. Žalobce přípisem ze dne 4.6.2008 učinil podání u policejního prezidenta, k němuž připojil doplnění znaleckého posudku MUDr. A.P. ze dne 3.8.2007. Přípisem ze dne 30.6.2008 č.j. PPR-13790-1/ČJ-2008-99OP sdělil policejní prezident žalobci, že po prostudování spisového materiálu dospěl k závěru, že služební poměr žalobce k policii skončil na základě jeho svobodné vůle a po dohodě v souladu s § 105 zákona o služebním poměru; na žádost žalobce o uvolnění nelze hledět jako na neplatný právní úkon ve smyslu § 145 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru. Žalobce přípis ze dne 30.6.2008 napadl žalobou u zdejšího soudu, která byla usnesením ze 23.10.2008, čj. 10 Ca 204/2008-15, odmítnuta z toho důvodu, že v případě přípisu se nejedná o rozhodnutí dle § 65 s.ř.s.

Žaloba nyní podaná směřuje proti oznámení o zamítnutí žádosti o vydání rozhodnutí č.j. CPR-13972-4/ČJ- 2009-009CPP, ze dne 26. února 2010. Žalobce požadoval, aby listinné materiály předložené soudu k věci vedené pod sp. zn. 10 Ca 204/2008 byly k věci nyní projednávané přiloženy. Žalobce se domnívá, že zamítnutím žádosti byl zkrácen na svých právech a došlo k nezákonnému jednání, které by mělo být kvalifikováno jako nezákonné rozhodnutí správního orgánu, nečinnost správního orgánu, nezákonný zásah, pokyn nebo donucení správního orgánu.

Žalobce dále napadá alternativně také oznámení ředitele PČR oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Brno ve věcech služebního poměru č. 2052/2004, číslo spisu 134, ze dne 9. 11. 2004 (dále jen "oznámení č. 2052/2004") a požaduje jej rovněž zrušit, a to pouze „v případě, že je stav věci takový, že žalovaný úkon a jeho výroky jsou rozhodnutí, které určuje, že můj služební poměr příslušníka Policie ČR skončil.“

Žalobce dále uvádí, že nerozumí, zda zamítnutí žádosti určuje jeho práva, zda se jedná, či nejedná o rozhodnutí, z jakých právních a skutkových důvodů je na místě zamítnout jeho podání, které má podle něj váhu odvolání proti rozhodnutí, případně i žádosti o obnovu řízení. Žalobce nadále trvá na tom, že žádost o uvolnění ze služebního poměru ze dne 9.11.2004 č.j. SCPP-418/P- BR-2004 je neplatná. Žalobce se v závěru žaloby domáhá obnovení stavu služebního poměru příslušníka Policie České republiky přede dnem 10. 11. 2004 a vydání rozhodnutí na základě všech podání žalobce, které ve věci neplatnosti právního úkonu žádosti o uvolnění ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky provedl, kterým se určí, zda je žádost o uvolnění ze služebního poměru ze dne 9. 11.2004 platný, či neplatný právní úkon, a zda služební poměr příslušníka Policie České republiky trvá, či netrvá.

Žalobce připojil k žalobě „rozhodnutí“ ze dne 26.2.2010, o němž tvrdí, že jím bylo rozhodnuto o skončení služebního poměru příslušníka Policie ČR žalobce (petit obsažený v žalobě ze dne 24.4.2010).

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby Městský soud v Praze žalobu na zrušení rozhodnutí ředitele služby cizinecké policie č.j. CPR-13972-4/ČJ-2009-009CPP podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl, neboť má za to, že zamítnutí žádosti není rozhodnutím ve smyslu § 181 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

Nejsou jim zakládána, měněna nebo rušena práva anebo povinnosti účastníka, současně není prohlášeno, že účastník má určitá práva a povinnosti. Žalovaný se domnívá, že zamítnutí žádosti není podle § 65 s.ř.s. rozhodnutím a je úkonem správního orgánu, který je podle § 70 odst. 1 písm. a) s.ř.s. vyloučen ze soudního přezkumu.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15.12.2010, čj. 10 A 111/2010-49 byla žaloba proti nečinnosti žalovaného a žaloba proti nezákonnému zásahu podané současně s touto žalobou proti rozhodnutí žalovaného vyloučeny k samostatnému projednání.

Městský soud posoudil věc následovně:

Z oznámení – „rozhodnutí“ ze dne 26.2.2010 soud zjistil, že v něm bylo žalobci sděleno, že žalobcova žádost o vydání rozhodnutí (účasti na projednávání věci) ze dne 18.12.2009 se zamítá. V oznámení je uvedeno, že projednávání věci se již uskutečnilo a to v přítomnosti žalobce dne 27.1.2010 na obvodním oddělení Policie ČR v Uherském Brodě v místě žalobcova bydliště, kdy se konalo jednání senátu poradní komise ředitele Služby cizinecké policie, v rámci něhož bylo řešeno žalobcovo odvolání proti rozhodnutí ředitele Oblastního ředitelství Služby cizinecké policie Brno č.j. CPBR- 6503-9/ČJ-2009-0640 ze dne 5.11.2009, kterým byla zamítnuta žádost o náhradu škody na zdraví za služební úraz (*pozn. viz rozhodnutí ředitele SCP č.j. CPR-16962-8/ČJ-2009-009CPP ze dne 19.2.2010*), a z důvodů procesní ekonomiky a příčinných souvislostí i žalobcova žádost o vydání rozhodnutí týkající se platnosti či neplatnosti žádosti o uvolnění, kterou podal dne 9.11.2004 podle § 105 tehdy platného zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie ČR, ve znění pozdějších předpisů, byla zamítnuta. S touto skutečností, jakož i se spisovým materiálem byl žalobce v souladu se zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, seznámen. K tvrzení žalobce, že jeho služební poměr nikdy neskončil, žalovaný uvedl, že po posouzení celého případu dospěl k shodnému závěru, který byl žalobci již opakovaně sdělen (*viz. výše uvedené jednání a rozhodnutí ředitele Služby cizinecké policie ze dne 19.2.2010*), a to, že pokud jde o úkon - žádost o uvolnění ze služebního poměru podaná žalobcem, aby se jednalo o úkon neplatný, musí být osoba konající tento úkon stížena duševní poruchou v okamžiku, kdy právní úkon činí. V daném případě nebylo bezpečně zjištěno, že žalobce nedokázal posoudit následky svého jednání nebo své jednání ovládnout a žádost o vydání rozhodnutí byla zamítnuta a řízení ve věci zastaveno. Současně žalovaný v připsu konstatoval, že služební poměr žalobce skutečně skončil v souladu s § 105 služebního zákona uplynutím 10.11.2004 na základě žalobcem podané žádosti o uvolnění ze služebního poměru.

Pokud jde o Oznámení ředitele PČR oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Brno ve věcech služebního poměru č. 2052/2004, číslo spisu 134, ze dne 9. 11. 2004, žalobce se již v roce 2008 domáhal zrušení oznámení č. 2052/2004, když policejní prezident v přípise č.j. PPR-13790-1/ČJ-2008-990P uvedl, že služební poměr k Policii ČR skončil na základě svobodné vůle a po dohodě na datu skončení v souladu s § 105 zákona o služebním poměru a tento právní vztah trvá. Policejní prezident v přípise č.j. PPR-13790-1/ČJ-2008-990P uvedl, že dne 4.6.2008 obdržel podání žalobce, v němž žádá o zrušení Oznámení ve věcech služebního poměru č. 2052 ze dne 9. 11.2004, neboť nebyl k učinění úkonu „žádost o uvolnění ze služebního poměru“ způsobilým, protože jednal v duševní poruše. Policejní prezident uvedl, že po prostudování spisových materiálů dospěl k závěru, že služební poměr k Policii ČR skončil na základě svobodné vůle a po dohodě na datu skončení v souladu s § 105 zákona o služebním poměru a tento právní stav trvá. Na základě podané žádosti o uvolnění ze služebního poměru příslušníka Policie ČR dne 9.11.2004 se služební funkcionář s personální pravomocí, který akceptoval návrh, dohodl na skončení služebního poměru ke dni 10.11.2004. Městský soud v Praze Usnesením č.j. 10 Ca 204/2008-15 ze dne 23. října 2008 žalobu proti "rozhodnutí" č.j. PPR-13790-1/ČJ-2008-990P odmítl. Soud ze správního spisu (jakož i z příloh žaloby) zjistil, že ředitel oblastního ředitelství služby

cizinecké a pohraniční policie se Brno se opakovaně vyjadřoval k žádostem žalobce (sdělení č.j. SCPP-57/P-BR-2006 z 1. února 2006 a č.j. SCPP-57/P-BR-2006 ze dne 2. března 2006). Na další podání, které žalobce v téže věci učinil bylo reagováno (např. dopis ministra vnitra ze dne 25. 7. 2006, dopis ředitele Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 23. 3. 2007).

Podle ustanovení § 65 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) je k podání žaloby legitimován ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen úkonem správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“). S ohledem na použitou legislativní zkratku je nutno dovodit, že za rozhodnutí podle citovaného právního ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, kterými se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.

V daném případě je předmětem žaloby „rozhodnutí“, kterým ředitel Služby cizinecké policie reagoval na žádost žalobce, kterou se domáhal vydání rozhodnutí, které by určilo, že žalobcova žádost o uvolnění ze služebního poměru příslušníka Policie ze dne 9.11.2004. byla platný či neplatný právní úkon.

Z obsahu oznámení ze dne 26.2.2010 však vyplývá, že žalovaný v něm pouze informoval žalobce o svém stanovisku k jeho žádosti o uvolnění ze služebního poměru příslušníka Policie. Tímto „rozhodnutím“ (ze dne 26.2.2010) však nebyla založena, změněna, rušena, ani závazně určena práva či povinnosti žalobce. Žalobou napadeným „rozhodnutím“ bylo pouze sděleno, že skončení služebního poměru žalobce nebude dále projednáváno, nebude znovu zasahováno do právního stavu, který nastal v důsledku žádosti o uvolnění ze služebního poměru.

Je proto nutno považovat napadené „rozhodnutí“ za úkon správního orgánu, který je vyloučen ze soudního přezkumu podle ustanovení § 70 odst.1 písm.a) s.ř.s., podle něhož jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími ve smyslu definice § 65 odst. 1 s.ř.s., jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.

Z obsahu žaloby v části popisující genezi případu ukončení služebního poměru a šetřením ze správního spisu zaslaného žalovaným a z příloh žaloby, bylo soudem zjištěno, že obdobná podání byla opakovaně zasílána řediteli Služby cizinecké policie, řediteli Policie ČR služby CPP a dále i ministrově vnitra, přičemž jejich stanoviska byla vždy písemně sdělena.

Z předložených materiálů nevyplývá, že by onemocnění činilo nezpůsobilým D.Č. k podání žádosti o uvolnění ze služebního poměru, a proto nelze hledět na jeho žádost o uvolnění ze služebního poměru, jako na neplatný právní úkon dle § 145 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru.

K otázce účinků podané žádosti o uvolnění ze služebního poměru se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze 25.9.2009, č.j. 4 Ads 133/2008 -122, když uvedl, že „*V případě podání žádosti o uvolnění ze služebního poměru se však žádné řízení nevede, nikdo o takové žádosti nerozhoduje, služební poměr zaniká ex lege uplynutím času. Žádost o uvolnění ze služebního poměru je tak hmotněprávním úkonem. V takovém případě by – obecně nahlíženo – mohlo přicházet v úvahu místo zpětvzetí žádosti o uvolnění ze služebního poměru jednostranné odvolání této žádosti, nicméně zákon o služebním poměru takový (ani podobný) institut vůbec nezná a s jednostrannou změnou účinků takové žádosti vůbec nepočítá, tudíž lze uzavřít, že učiněným projevem vůle žadatele směřujícího k ukončení služebního poměru je od okamžiku jeho doručení služebnímu funkcionáři žadatel i služební funkcionář vázán a žádost o uvolnění ze služebního poměru tak nelze jednostranně odestát. Změnit zákonem předpokládané účinky doručené žádosti o uvolnění ze služebního poměru lze toliko dvoustranným právním úkonem – dohodou žadatele a služebního funkcionáře, jak to předpokládá § 105 odst. 2 in fine zákona o služebním poměru.*“

Žalobce v závěrečném návrhu požadoval alternativně zrušit také oznámení ředitele PČR oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Brno ve věcech služebního poměru č. 2052/2004, číslo spisu 134, ze dne 9. 11. 2004 (dále jen "oznámení č. 2052/2004") a to pouze „v případě, že je stav věci takový, že žalovaný úkon a jeho výroky jsou rozhodnutí, které určuje, že můj služební poměr příslušníka Policie ČR skončil.“ Jelikož soud dospěl k závěru, že v případě žalobou napadeného „rozhodnutí“ ze dne 26.2.2010, se nejedná o rozhodnutí, které by určovalo, že žalobcův služební poměr příslušníka Policie ČR skončil, neboť jak bylo výše uvedeno, žalobcův služební poměr skončil ze zákona, nikoliv rozhodnutím, a to ani žalobou napadeným, o návrhu na zrušení „rozhodnutí“ oznámení č. 2052/2004 soud, v souladu s petitem žalobce, nerozhodoval.

Podle § 46 odst.1 písm. d) s.ř.s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný. Úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími, kterými se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce jsou vyloučeny ze soudního přezkoumání podle již zmíněného ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s.

Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že napadené „rozhodnutí“ je vyloučeno z přezkumu soudem, nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm.d) s.ř.s. žalobu odmítnout (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8.4.2003, č.j. 5 A 170/2002-15, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS č.5/2004 pod č. 197).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, je-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. prosince 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu